

OBSAH

I/ NENÍ ČINNOST JAKO ČINNOST /7/

(Předmět praxeologie. Druhy účelného jednání. Zábava a nárazové jednání. Práce a tvorba. Boj v praxeologickém smyslu. Teorie účinnosti pro denní potřebu.)

II/ „CHYTRÉMU NAPOVĚZ“ /18/

(Těžíme ze životní zkušenosti lidu. Umět si poradit. Bližší a vzdálené cíle. Uvážit a provést. Prozíravost. Cesty k cíli. Nezamýšlené výsledky. Potíže s materiálem. Ne holýma rukama. Rozdělení funkcí v kolektivu. Uzlový článek. Získat si a udržet možnost jednání. Lest.)

III/ TAK PSALI VELCÍ MYSLITELÉ /31/

(Rozptýlené zlomky praxeologie. V Platónových dialogích. V Aristotelově Etice. V Hovorech k sobě Marka Aurelia. V dílech Francise Bacona. Čtyři Descartova pravidla. Bojující člověk Thomase Hobbesa. V pedagogických plánech J. Á. Komenského. Na okraji úvah Johna Locka. Humeovy poznámky o jednání. Comtova pozitivní tvrzení. V logice a ekonomii J. St. Milla. Spencerovy praxeologické soudy.)

IV/ PODLE SOUDU VÝZNAMNÝCH LIDÍ /52/

(Mnohokrát o jednom. Machiavelliho Vladař. Rabelaisovo vyprávění. Montaignovy Eseje. Sentence Leonarda da Vinci. La Rochefoucauldovy Maximy. Dobročinná filozofie krále Stanislava Leszczyňského. Vauvenarguesovy poznámky a myšlenky. Chamfortovy postřehy. Z hlediska Fridricha Velikého. Zkušenosti generála Clausewitze. Machologie E. Laskera.)

V/ UČITELKA ŽIVOTA /70/

(Dějiny z hlediska praxeologického. Dělení protivníkových sil. Princip kunktátorů. „Kdo dřív přijde, ten dřív mele.“ Činy nevypočitatelných lidí. Zaujímat strategické body. Pohružka. Paradoxy vývoje techniky. Vzrůst vybavení člověka.)

VI/ TO SE MUSÍ ZORGANIZOVAT /82/

(Vznik vědecké organizace práce. Inspirátoři organizátorů průmyslu. Zásady taylorismu. Pět zásad dobře organizované práce. Zákony Adamickeého. Fayolova doporučení. Emersonovy úvahy. E. Hauswald — první učitel vědecké organizace. Teoretické teze F. B. Gilbretha. Praxeologické výrobní zásady F. von Gottla-Ottlilienfelda. Lenin o taylorismu. Věda o organizaci a řízení.)

VII/ GRAMATIKA ČINU /104/

(Praxeologie a věda o organizaci a řízení. Praxeologické úvahy Bolesława Pruse. Leninovy zásady. Plechanov o lidském jednání. Malinovského tektologie. Hosteletova metodologie praktických dovedností. Twardowski o činnostech a výtvorech. První koncepce praxeologie. Nazvěme to praxeologií. Praxeologie — věda ve stadiu vzniku.)

VIII/ NEKONEČNÝ ŘETĚZ PŘÍČIN /126/

(Teorie obecnější než praxeologie. Obecná teorie jednání. Obecná teorie událostí. Příčinná souvislost. Člověk jako příčina. Původce v objektivním a subjektivním smyslu. Předvídaní budoucnosti. Odstupňování možností, jak jednat. Vnucená situace. Kritická situace. Nedá se nic dělat.)

IX/ CESTOU K CÍLI /139/

(Motivy a podněty. Cíl jednání. Nezamýšlené účinky. Sisyfova práce. Vytrvalé úsilí o dosažení cíle. Postoj praktického realisty.)

X/ CO UDĚLAL PŮVODCE /149/

(Praxeologické termíny. Smysl terminologických úvah. Druhy prostých činů. Individuální činy složité. Součinnost mezi lidmi. Způsob jednání. Pokusy o řešení zdánlivě těžkých problémů.)

XI/ DOBRÁ PŘÍPRAVA — PŮL PRÁCE /161/

(Jednání si předem promysleme. Čím začít? Plánování. Vlastnosti dobrého plánu. Úloha vědy v přípravných jednáních. Stavění hypotéz a jejich ověřování. Metoda pokusů a chyb. Generální zkouška. Uskutečnění nepřímých cílů.)

XII/ S MENŠÍ NÁMAHOU /175/

(V té „lenosti“ je metoda. Stavět před hotová fakta. Předvídat a předcházet. Upustit od toho, co je zbytečné. Zaujmout výsadní postavení. Usnadnit práci. Náhradní činnosti.)

XIII/ SPOLEČNÝMI SILAMI /186/

(Koordinace kolektivního jednání. Organizace a organizování. Zlepšování výsledkem kontroly. Vzrůst kolektivu a efekt. Moderní metody rozhodování. Vedoucí a mozkový trust.)

XIV/ CO ZNAMENÁ „DOBŘE“ /200/

(Myslet na cíl. Když jsou výsledky. Přesná a pečlivá práce. Produktivita a úspornost. Kdy nešetříme? Mistrovská práce. Jednat směle. Zkušenost a rutina. Chyby, kterými se vždycky neučíme. Zlepšovat = brát rozum do hrsti. Postoj člověka činu.)

XV/ MÍSTO PRAXEOLOGIE /215/

(Mezi třemi obecnými teoriemi. Ve filozofických disciplínách. Logika činu. Praxeologická odvětví matematiky. Umění objevů čili heuristika. Obecná teorie organizace. Praxeologie a speciální vědy. Psychologie lidí a zvířat. Sociální psychologie, sociologie a sociotechnika. Věda o práci. Sociální ekonomie. Kybernetika a vědy od ní odvozené.)

DOSLOV /234/